

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 21Csp/11/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116226383
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beata Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:2116226383.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v konaní pred sudkyňou JUDr. Beatou Farkašovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO: 36 854 140, Michalská 18, Bratislava, zast. Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners s. r. o., Prievozská 4/B, Bratislava, proti žalovanému: P. S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. A.. XXXX/XXA, W., o zaplatenie sumy 3.341,87 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.341,87 eur spolu s 8,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.341,87 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V zostávajúcej časti súd žalobu zamietá.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.11.2016 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 3.341 eur spolu s úrokom vo výške 1.198,70 eur; úrokom vo výške 19,50 % ročne zo sumy 2.764,17 eur od 01.10.2016 do zaplatenia; úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne 3.962,87 eur od 01.10.2016 do zaplatenia titulom nesplateného úveru.

Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že na základe žiadosti žalovaného o vydanie ČSOB kreditnej karty vystavil žalobca dňa 24.03.2011 Oznámenie o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 004158705R, ktorým došlo k uzatvoreniu Zmluvy o úvere k ČSOB Kreditnej karte č. XXXXXXXXXR, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu (ďalej „VOP“) a Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty (ďalej ako „Podmienky“). Predmetom Zmluvy o úvere bol záväzok žalobcu poskytnúť za splnenia dohodnutých podmienok žalovanému peňažné prostriedky na čerpanie úveru do výšky úverového limitu dohodnutého zmluvnými stranami na sumu 3.000 eur. Žalovaný bol oprávnený čerpať poskytnutý úver dňom 25.03.2011. Žalovaný sa zároveň zaviazal uhradiť žalobcovi dlžnú sumu predstavujúcu zostatok čerpaného úveru, úroku a poplatky ku dňu uzávierky v zmysle čl. 3 VOP najneskôr v deň splatnosti t.j. 15. deň v mesiaci, v ľubovoľnej výške, najmenej vo výške minimálnej splátky 5% z dlžnej sumy, minimálne vo výške 16,60 eur v zmysle čl. 5 bod 5 VOP. Žalobca bol oprávnený inkasovať príslušnú splátku z bežného účtu žalovaného a tento bol povinný vytvárať ku dňu splatnosti dostatočné krytie peňažnými prostriedkami na svojom bežnom účte. Žalovaný v zmysle čl. 5 bod 5.1 VOP bol povinný uhradiť povinnú splátku úveru po doručení výpisu. V zmysle bodu 4.1 VOP vyčerpaný a nesplatený úver alebo jeho časť mal byť úročený úrokovou sadzbou dohodnutou v zmluve a v zmysle bodu 4.3 VOP sa zmluvné strany dohodli, že sumy, so splatením ktorých je žalovaný v omeškaní sa mali ďalej úročiť úrokovou sadzbou dohodnutou podľa bodu 4.1 VOP, zvýšenou o sadzbu úroku z omeškania vo výške dohodnutej v Zmluve. Žalovaný nedodrжал platobnú disciplínu, na ktorú sa zaviazal, v dôsledku čoho žalobca určil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 15.09.2014 a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, avšak bezvýsledne. Výška požadovaného

úroku z omeškania v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ku dňu 16.09.2014, t.j. deň nasledujúci po zosplatnení úveru je 8,05% ročne a zároveň si žalobca uplatňuje i úrok 19,50% ročne ako aktuálnu úrokovú sadzbu žalobcu z nesplatenej istiny úveru po termíne splatnosti. Požadovaná suma 3.341,87 eur predstavuje istinu nezaplateného úveru 2.764,17 eur a úrok z omeškania vyčíslený z istiny úveru ku dňu 30.09.2016 vo výške 577,70 eur. Žalobca taktiež od žalovaného požaduje zmluvný úrok 19,50% ročne vo výške 1.198,70 eur vyčíslený do 30.09.2016, ďalej 19,50% ročný úrok z istiny úveru 2.764,17 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, 8,05% ročný úrok z omeškania zo sumy 3.962,87 eur (istina 2.794,17 eur + zmluvný vyčíslený úrok 1.198,70 eur) od 01.10.2016 do zaplatenia.

1. Žalobca na preukázanie dôvodnosti žaloby k žalobe pripojil listinné doklady: Oznámenie žalobcu o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. č. 004158705R zo dňa 24.03.2011, Obchodné podmienky pre ČSOB Kreditnú kartu účinné od 01.07.2005, Podmienky pre vydanie a používanie ČSOB Kreditnej karty účinné od 01.06.2010, Poslednú výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 15.07.2014, Oznámenie žalobcu o zosplatnení úveru zo dňa 16.09.2014, Prehľad platobnej disciplíny žalovaného.

2. Žalovaný žiadal žalovaný zamietnuť z dôvodu, že: a/ poskytnutý úver považuje za bezpoplatkový a bezúročný, b/ mali by všetky platby žalovaného byť započítané na nesplatenú istinu, c/ úrok uplatnený za obdobie po vyhlásení mimoriadnej splatnosti je nedôvodný. Posudzovaný právny vzťah je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia § 52 a nasl. OZ. V prejednávanej veci je zrejmé, že sa jedná o formulárovú zmluvu vopred pripravenú právnym predchodcom žalobcu, ktorej obsah pred jej uzavretím žalovaný nemal možnosť reálne ovplyvniť. Zmluvná podmienka, ktorá umožňuje veriteľovi započítavať jednotlivé platby najprv na príslušenstvo a na istinu až v poslednom rade, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 5 OZ, nakoľko je v neprospech spotrebiteľa a veriteľovi umožňuje ľubovoľne rozhodovať o účele platby. Predmetný úver založený predmetnou Zmluvou o úvere žalovaný považuje vzhľadom na nedostatok náležitostí podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) za bezpoplatkový a bezúročný. Za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 ods. 2 Zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa považuje žalovaný to, že tento nemá jasnú a zrozumiteľnú vedomosť o podstatných otázkach splácania poskytnutého úveru, nevie aká suma sa z jednotlivej splátky započíta na poplatky, úroky, úroky z omeškania, istinu, o termíne prvej splátky a konečnej splatnosti úveru. Žalovaný taktiež poukázal na nedôvodnosť uplatňovania si nároku žalobcu v časti úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu č. IV: ÚS 476/2012- zo dňa 18.09.2012, rozhodnutie KS Prešov č. 6Co 190/2014 z 30.06.2015.

3. Súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti žalovaného na pojednávaní dňa 14.06.2019, ktorý mal termín pojednávania mal žalovaný vykázaný, lehotu na prípravu pojednávania mal zachovanú. Súd vo veci vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa so žalobou a listinnými dôkazmi: Oznámením žalobcu žalovanému o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti reg. č. 004158705R zo dňa 24.03.2011, Obchodnými podmienkami pre ČSOB Kreditnú kartu, Podmienkami pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty, Oznámením žalobcu o zosplatnení úveru zo dňa 16.09.2014, Poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 15.07.2014, Prehľadom platobnej disciplíny žalovaného, výpisom z úverového účtu žalovaného, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

4. Na základe Oznámenia žalobcu o poskytnutí úveru k ČSOB Kreditnej karte k žiadosti žalovaného reg. č. 004158705R zo dňa 24.03.2011 došlo medzi žalobcom a žalovaným k uzavretiu Zmluvy o úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalobcom žalovanému k ČSOB Kreditnej karte do výšky úverového limitu 3.000 eur s možnosťou čerpania úveru od 25.03.2011 s dojednaným dňom splatnosti čerpanej sumy úveru vždy 15. deň v mesiaci. V zmysle bodu 5.1 Obchodných podmienok pre ČSOB Kreditnú kartu (ďalej len „VOP“), ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere, sa žalovaný zaviazal splácať poskytnuté peňažné prostriedky vrátane príslušenstva v pravidelných mesačných splátkach, pričom výška mesačnej splátky predstavovala 5 % z vyčerpanej sumy úveru ku dňu vystavenia výpisu, minimálne 500 Sk (16,60 eur). V zmysle bodu 4.1 VOP sa žalovaný zaviazal platiť žalobcovi vyčerpané a nezaplatené peňažné čiastky úveru, ktoré mu žalobca poskytol, spolu s úrokom dohodnutým v Zmluve o úvere vo výške 18,90% ročne a debetnej úrokovej sadzby 30% ročne. RPMN na úver predstavovala 20,94% a celková čiastka, ktorú sa žalovaný zaviazal žalobcovi splatiť činila 3.297,41 eur pri predpoklade, že úver bude vyčerpaný okamžite a v plnej výške. V zmysle čl. VIII bod 10 Podmienok pre vydanie a používanie ČSOB kreditnej karty (ďalej len „OP“) bola výška úroku stanovená na základe

pohyblivej úrokovej sadzby. V zmysle bodu 4.3 VOP sa žalovaný zároveň zaviazal platiť žalobcovi z nesplatených peňažných čiastok úveru aj úrok z omeškania vo výške dohodnutej v Zmluve o úvere, pričom výška úroku z omeškania bola v zmysle čl. VIII bod 19 OP stanovená rovnakým postupom ako pri určení výšky úroku. Žalobca dňa 25.03.2011 poskytol žalovanému úverový limit vo výške 3.000 eur, pričom žalovaný riadne a včas neuhrádzal žalobcovi minimálne mesačné splátky.

5. Listom zo dňa 15.07.2014 - Posledná výzva na zaplatenie dlžnej čiastky - vyzval žalobca žalovaného na zaplatenie dlhu vzniknutého ku dňu 14.07.2014 zo Zmluvy o úvere k ČSOB kreditnej karte č. XXXXXXXXXR zo dňa 24.03.2014 vo výške 290,10 eur vrátane príslušenstva bez meškania pod následkom jeho zosplatnenia.

6. Listom zo dňa 16.09.2014 oznámil žalobca žalovanému, že žalobca vyhlásil svoju pohľadávku voči žalovanému vzniknutú zo Zmluvy č. 004158705R zo dňa 24.03.2011 za predčasne splatnú dňom 15.09.2014 z dôvodu, že je naďalej v omeškaní s plnením jeho záväzkov vyplývajúcich z uvedenej Zmluvy a zároveň žalobca žalovaného vyzval na bezodkladné zaplatenie sumy 2.774,06 eur vrátane príslušenstva a poplatkov, ktorá suma je vypočítaná ku dňu 15.09.2014.

7. Z úverového účtu žalovaného a Prehľadu platobnej disciplíny žalovaného súd zistil, že žalovaný za obdobie máj 2011 do septembra 2014 z poskytnutého úveru mu žalobcom vyčerpal celkovú sumu 7.399,94 eur a uhradil formou splátok z tohto úveru na istine žalobcovi celkovo sumu 4.635,77 eur. Splátky uhrádzané žalovaným boli započítané v prevažnej výške na istinu a menšej výške na úroky, príp. úroky z omeškania a poplatky.

8. Z vyjadrení žalobcu súd zistil, že dlh žalovaného ku dňu 30.09.2016 predstavoval žalovanú istinu v celkovej výške 4.540,57 eur, ktorá pozostávala: a/ z nesplatenej prečerpanej istiny úveru vo výške 2.764,17 eur, b/ úroku z omeškania 577,70 eur. Žalovaný počas trvania úverového vzťahu čerpal prostredníctvom kreditnej karty o 2.764,17 eur viac, než koľko zaplatil titulom úhrady dlžnej istiny, konkrétne čerpal sumu 7.399,94 eur a uhradil splátky započítané na istinu 4.635,77 eur. Úrok z omeškania 577,70 eur je vyčíslený za obdobie od 16.09.2014 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) do 30.09.2016 so sadzbou 8,05% ročne z dlžnej istiny úveru. Žalobca si žalobou uplatnil aj zaplatenie zmluvného úroku vyčísleného sumou 1.198,70 eur za obdobie od 16.09.2014 do 30.09.2016 ako zmluvný úrok 19,50% ročne zo sumy 2.764,17 eur a následne požaduje platenie zmluvného úroku 19,50% ročne zo sumy 2.764,17 eur od 01.10.2016 do zaplatenia. Ustanovenie § 497 Obch. zák., ako i § 16 ods. 1 ZoSÚ ohraničuje obdobie, za ktoré patrí veriteľovi úrok z úveru, keď ohraničuje jeho koniec tak, že veriteľovi patrí úrok z úveru do jeho splatenia. Je preto nevyhnutné rozlišovať medzi „splatením úveru“ a jeho „zosplatnením“, kým splatením úveru sa rozumie jeho vrátenie veriteľovi spolu s úrokmi, ktoré plnia funkciu odplaty pre veriteľa a splatením úveru zaniká nárok veriteľa, zosplatnením úveru sa rozumie určenie splatnosti celého dlhu, ktorého plnenie bolo dohodnuté v splátkach, pričom však táto skutočnosť nijako nespôsobuje zánik nároku veriteľa na vrátenie úveru a povinnosti platiť úrok z neho. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS Prešov č. 1Co 29/2014, č. 14Co 83/2012, uznesenie NS SR č. 3Cdo/434/2014 z 4. 6. 2015, rozhodnutie NS ČR č. 33Odo 657/2005. Žalobca nespochybnil postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, odmieta však tvrdenie žalovaného o neprijateľnosti zmluvnej podmienky o započítavaní platieb, keď žalovaný vôbec nekonkretizuje, ktoré ustanovenie zmluvy má byť podľa neho neprijateľné. S poukazom na prehľad platobnej disciplíny žalovaného je zrejmé, že žalobca započítaval mesačné platby žalovaného prevažne na istinu a nie prednostne na úroky, ako uvádzal žalovaný. Žalovaný nešpecifikuje, v čom má byť nedostatok náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zák. č. 129/2010 Z.z., na základe ktorých by mal byť bezpoplatkový a bezúročný. S poukazom na uznesenie NS SR č. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, č. 3Cdo/56/2018, č. 4 Cdo/2011/2017 ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ Zák. č. 129/2010 Z.z. nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok.

9. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) Obchodného zákonníka, treťou časťou Obchodného zákonníka sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov okrem iného aj zmluvy o úvere.

Podľa § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, časť zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými, alebo záujmovými organizáciami, alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe, alebo k návrhu zmluvy priložené.

Podľa § 365 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nespĺní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 87/1995“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

10. Z vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že na základe Žiadosti žalovaného o vydanie ČSOB kreditnej karty a akceptácii tejto žiadosti žalobcom zaslaním Oznámenia o poskytnutí úveru k ČSOB kreditnej karte zo dňa 24.03.2011 uzavreli strany sporu Zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca

poskytol žalovanému na jeho bankovú kreditnú kartu finančné prostriedky v úverovom limite 3.000 eur s možnosťou čerpania finančných prostriedkov (úveru) od 2.5.2011. V zmysle Zmluvy o úvere sa žalovaný zaviazal vyčerpanú čiastku úverového limitu splácať v mesačných lubovoľných splátkach, najmenej však vo výške 5% z čiastky vyčerpaného úveru (tzv. povinné minimálne splátky) vo výške 16,60 eur spolu so zmluvnými úrokmi a poplatkami, a to najneskôr v deň splatnosti, ktorý bol zmluvne dojednaný na 20. deň v kalendárnom mesiaci (čl. II OP). Ako mal súd preukázané z úverového účtu žalovaného, tento čerpal úver z bankovej kreditnej karty povoleným úverovým limitom, pričom však nedoplatky na istine úveru, zmluvné úroky a úroky z omeškania z nesplatených peňažných čiastok úveru riadne a včas v zmysle Zmluvy o úvere, VOP a OP, načo bol žalovaný žalobcom upozornený listom zo dňa 15.07.2014 a vyzvaný na úhradu dlhu ku dňu 14.07.2014 s možnosťou zosplatenia celého záväzku. Z dôvodu, že žalovaný na výzvu nereagoval, úver dlžné splátky nesplatil, žalobca v zmysle bodu 9.1 písm. e/ VOP určil predčasnú splatnosť úveru (zosplatnil úver) ku dňu 15.09.2014 a vyzval žalovaného na bezodkladné zaplatenie dlžnej čiastky, ktorá ku dňu 15.09.2014 činila 2.774,06 eur.. Túto skutočnosť oznámil žalobca žalovanému listom zo dňa 16.09.2014.

11. Zosplatením dlhu stratil žalovaný výhodu plniť dlh v splátkach a celý dlh sa tak stal splatným ku dňu 15.09.2014. Uvedené má za následok, že žalobca má nárok na zmluvný úrok z úveru, teda zo sumy vyčerpaných prostriedkov, len do dňa zosplatenia dlhu a následne môže požadovať už len sankcie spojené s omeškaním dlžníka, t.j. úroky z omeškania. Zmluvné dojednania, ktoré sa od takejto úpravy odchyľujú v neprospech spotrebiteľa predstavujú neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 OZ. V tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, v zmysle ktorého „splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne /v splátkach/ vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku a tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je príznačný na predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo okamžite získať späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Práve v tomto rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa v porovnaní so stratou výhody splátok, na úroky za zapožičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomfortný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by pohodlne naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, na základe ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo. Inak by súd toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi. Jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru, s ktorým sa spájajú sankcie spotrebiteľa spojené s omeškaním vrátenia uvedenej sumy úveru. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia spojené len so stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov, do čoho spadajú aj odplatné nároky na zmluvné úroky. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 OZ., resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 OZ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> robí absolútne neplatnou. Povedané inak v protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods.2 OZ v spojení s § 3 a § 3a nar. vl. 87/1995 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>> Z. z.“. Rovnako v zmysle rozsudku KS v Bratislave č.k. 6Co 56/2018 z 28.03.2018 „v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatenia úveru veriteľovi nepatrí. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov do vyhlásenia predčasnej

splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, vzniká iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru, ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi.“

12. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobcovi na základe zmluvy o úvere vznikol nárok na zaplatenie sumy zodpovedajúcej žalovaným vyčerpanej istine a zmluvných úrokov z vyčerpanej istiny úveru od 25.03.2011, kedy došlo k čerpaniu úveru žalovaným, ako to vyplýva z prehľadu čerpania úveru a úhrad, do dňa zosplatnenia dlhu, t.j. do 15.09.2014. Ako mal súd preukázané v úverového účtu žalovaného a prehľadu jeho platieb a úhrad, tento v uvedenom období z kreditnej karty čerpal celkovú sumu 7.399,94 eur a uhradil žalobcovi splátky započítané na dlžnú istinu 4.635,77 eur, z tohto dôvodu súd zaviazal žalovaného v súlade s § 497, § 502 ods. 1 Obch. zák., § 488 OZ na zaplatenie rozdielu prečerpanej istiny úveru vo výške 2.764,17 eur. Keďže prvým dňom po zosplatnení sa žalovaný dostal do omeškania s plnením dlhu v zmysle § 517 ods. 1,2 OZ, súd zároveň žalobcovi priznal i vyčíslený úrok z omeškania 577,70 eur predstavujúci 8,05% ročný úrok z omeškania z dlžnej istiny úveru eur od 15.09.2014 do 30.09.2016 a následne i 8,05% ročný úrok z omeškania z dlžnej istiny úveru 2.764,17 eur od 01.10.2016 do zaplatenia, nakoľko žalovaný z dôvodu, že dlh nezaplatil žalobcovi, je stále v omeškani s plnením peňažného dlhu. Výška úroku z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. aktuálna v deň, kedy sa žalovaný dostal do omeškania.

13. Čo sa týka požadovaného zmluvného úroku vyčísleného sumou 1.198,70 eur ako zmluvného úroku 19,50% ročne z nesplatennej istiny úveru za dobu od 15.09.2014 (odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru) do 30.09.2016 a následne platenie zmluvného úroku 19,50% ročne zo sumy dlžnej istiny úveru od 01.10.2016 do zaplatenia, súd v tejto časti žalobný návrh ako nedôvodný zamietol s poukazom na bod 12 odôvodnenia tohto rozsudku, nakoľko s poukazom na konštantnú judikatúru aktuálnu v tomto smere, v prípade plnenia zo spotrebiteľského úveru, zmluvný úrok odo dňa účinkov zosplatnenia úveru veriteľovi nepatrí. Tento veriteľovi patrí len do zosplatnenia, následne má právo len na úrok z omeškania, nakoľko by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru i úrokov z omeškania, čo by spôsobilo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi, a to i s poukazom na § 54 ods. 2 OZ. Súd z týchto dôvodov nepriznal žalobcovi ani 8,05% ročný úrok z omeškania od 01.10.2016 do zaplatenia zo sumy 1.198,70 eur (priznal mu ho len zo sumy istiny nezaplateného úveru 2.794,70 eur), nakoľko zmluvný úrok po vyhlásení mimoriadnej splatnosti veriteľovi nepatrí. Súd preto v týchto častiach požadovaného nároku žalobu ako nedôvodnú zamietol.

14. Čo sa týka námietok žalovaného, súd skúmal predmetnú Zmluvu o úvere zo dňa 24.03.2011 v zmysle ZoSÚ, ako i zák. č. 250/2007 Z.z., pričom dospel k záveru, že predmetný úver je úverom revolvingového typu, obsahuje všetky náležitosti vyžadujúce pre svoju platnosť v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ. Napádaná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ je nedôvodná s poukazom na aktuálnu judikatúru : napr. uznesenie NS SR č.k. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.02.2018, č.k. 3Cdo 56/2018, č. k. 4 Cdo/211/2017, v zmysle ktorých sa nevyžaduje, aby zmluva o úvere obsahovala presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, to znamená určenia, aká časť každej jednotlivej splátky sa použije na splátku istiny, bežné úroky, poplatky. Účelom predmetného ustanovenia nebolo, aby mal spotrebiteľ už pri uzatvorení zmluvy k dispozícii v číselnom vyjadrení informáciu, aká časť bude v tej-ktorej anuitnej splátke (výška ktorej je konštantná) pripadať na istinu, úverový úrok a iné platby. Preto nie je táto skutočnosť neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle § 53 ods. 5 OZ ani nekalou obchodnou praktikou v zmysle § 7 ods. 2 zák. č. 250/2007 Z.z.. Je potrebné podotknúť, že v prípade žalovaného sa nejednalo o klasický úver, ale úver revolvingového typu uzavretý na neurčito, preto ani námietka žalovaného, že zmluva neobsahuje termín konečnej splatnosti je nedôvodná. Keďže predmetná zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti § 9 ods. 2 ZoSÚ, nie je námietka žalovaného o bezúročnosti a bezpoplatkovosti dôvodná. Rovnako je nedôvodná námietka žalovaného, že sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorú nemohol žalovaný ovplyvniť, v tomto prípade súd poukazuje na skutočnosť, že práve žalovaný prejavil vôľu na základe žiadosti uzavrieť zmluvu o úvere na vydanie mu kreditnej karty a poskytnutie úverového limitu, pričom bolo výlučne v dispozícii žalovaného, akú sumu z úverového limitu vyberie v rámci jeho možností splácať úver.

15. O nároku na náhradu trov konania procesných strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 2; § 262 ods. 1 CSP tak, že vzhľadom na pomerne rovnaký úspech žalobcu i žalovaného v spore, súd žiadnej zo strán nepriznal právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Exekúciu možno vykonať len na návrh oprávneného alebo na návrh toho, kto preukáže, že naňho prešlo právo z rozhodnutia (§ 37 ods. 3) (ďalej len „oprávnený“). Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa tohto zákona, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie (§ 38 ods. 1, 2 Exekučného poriadku). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).